

KYLLÄ KOULU HOITAA!

Lehtien palstoilla koulusta
on keskusteltu kiitettävästi:

”Koulussa täytyy oppia enemmän henkilökohtaista taloudenhallintaa, syvempiä tunnetaitoja, parempaa matemaattista osaamista, elinikäistä liikkumista, kiusaamisen lopettamista, syrjäytymiskehityksen katkaisemista. Kun näitä taitoja opitaan koulussa, niin yhteiskunnalliset epäkohdat vähenevät”. Näitähän koulussa opetetaan oppiaineiden yhteydessä ja ilmiöinä osana opetus-suunnitelmaa.

Kouluväki kiittää luottamuksesta. Koulussa opitaan paljon mutta ei kaikkea. Kodin merkitys riittävälle elämänhallinnalle on suurin. Koulu ja muut lasten, nuorten ja perheiden kanssa työkseen toimivat tukevat oppilaiden myönteistä kehitystä. Yhteistyö toimijoiden välillä on välttämätöntä. Koulusta löytyvät kaikki lapset ja nuoret, niinpä se on usein luonteva paikka muidenkin työntekijäryhmien työskentelylle.

Apuun ovat rientäneet myös yksityiset rahoittajat ja sen me otamme kiittollisuudella vastaan. Liikkumisen, harrastusten, projektien rahoittajat tulevat kokonaan tai osin kouluväen ulkopuolelta ja hankkeet toteutetaan kouluissa, esim. syrjäytymisen ehkäisyyn tähtäävissä hankkeissa. Me-talo toimii Laakavuoren koulun tiloissa ja Me-kouluhanketta laajennetaan pariin muuhunkin helsinkiläiseen kouluun. Kouluväen lisäksi koulussa toimii useita muita työntekijäryhmiä. Työnjaossa on vielä selkeytettävää.

Koulujen tilat halutaan avata kaikkien käytettäväksi- joillekin maksutta, osalle maksullisesti. Vaikuttaa järkevältä, mikäli koulurakennusten siivouksesta, ylläpidosta ja käytöstä aiheutuneista kustannustenjaosta sovitaan. Ei voi olla niin, että Kasko kustantaa opetuksen määrärahoista kaiken tämän. Eikä voi olla niinkään, että rehtori vastaa täs-

tä kaikesta- heidän työnsä tulee kohdistua pedagogiseen johtamiseen ja opetushenkilöstön esimiestyöhön.

Toivon, että kaikilla hallinnon tasoilla suunnattaisiin tarmo ja raha työn perustaan. Emme kaipaa jatkuvaa projektielämää (joiden tulokset liian usein hautautuvat eikä niiden vaikutavuutta juuri arvioida), vaan ennakoivaa koulutuspolitiikkaa ja rahoituspohjaa.

Hyvinvointi ei ainakaan vähene, jos oppilas tulee nähdyksi ja kuulluksi myös oppitunneilla ja koulupäivän aikana. Mitä enemmän oppilaita on opettajaa kohden, sitä vähemmän aikaa opettajalla on yksittäiselle oppilaalle. Tämähän on Itsestään selvä yhtälö useimpien mielestä. Oppiminen tehostuu, mikäli opettaja saisi rauhassa keskittyä jokaisen oppijan oppimisen tukemiseen ja rehtori pedagogiikan johtamiseen.

Perusasiat kuntoon: järjestelliset ryhmäkoot, hallittu ja tuettu inklusio, terveet tilat, toimivat välineet, pätevä oppilashuoltohenkilöstö sekä sitoutuneet koulunkäyntiavustajat motivoituneiden opettajien lisäksi. Näillä eväillä opitaan enemmän ja paremmin.

Kun yhteistyön pelisäännöt ovat muiden toimijoiden kanssa selvät, myös oppiminen ja hyvinvointi paranevat. Pyhitettäköön opetus-aika opetussuunnitelman mukaiselle opetukselle ja oppimiselle. Muina aikoina kaikille on tilaa koulurakennuksissa tulevaisuudessakin.

JAANA ALAJA

PÄÄLUOTTAMUSMIES

